

Jak udržet kázeň v hodině

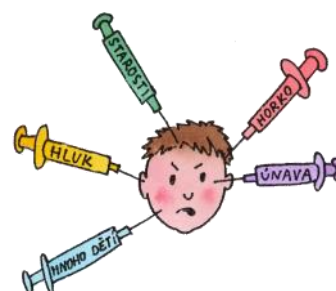

TŘI ZDROJE NEVHODNÉHO CHOVÁNÍ

A: _____

1. Prostředí

- Není v místnosti moc horko, nebo naopak zima?
- Nepronikají sem zvuky z okolí (např. z bohoslužby)?
- Nerozptyluje něco pozornost dětí (hračky klubu z maminek)?
V tomto se dá ledacos poměrně jednoduše změnit.

2. Doba

- Nepředcházela vyprávění divoká hra?
- Nejsou děti unavené po obědě, či po dlouhém televizním večeru?

Tady je vhodné s dětmi promluvit: „Mám dojem, že jste dnes nějak unavení. Pokusme se to nějak udělat, aby ta dnešní hodina byla pro všechny hezká a příjemná.“

3. Složení skupiny

- příliš mnoho dětí
- příliš velké věkové rozdíly (program je pro někoho nudný, pro jiného moc náročný...)

Zde je třeba hledat nějakou změnu. Pokud není ani trošku možná, pak bude třeba pracovat na kompromisu.

A modlit se za tuto situaci.

4. Vliv společnosti, rodičovská výchova

Děti jsou dnes jiné, než tomu bylo za našeho dětství – a my musíme hledat odpověď na otázky: Co potřebují dnešní děti? Nejsou naše metody a pomůcky pro dnešní děti už zastaralé?

TIP: digitální řada materiálů Objevujme Bibli, dětská stránka www.web4kids.cz apod.

Stanovte si na začátku školního roku pravidla chování, včetně postihů, a vyvěste na nástěnce.

B: _____

Říká se, že v devíti případech z deseti je příčinou kázeňských problémů sám učitel! ☹️

1. Učitel je také pouze člověk

- Osobní problémy (špatné duševní rozpoložení, nevolnost apod.)
- Duchovní život (každý z nás by si měl dávat otázku: Jak vypadá můj osobní vztah k Bohu? Je v pořádku? Nedělám tuto službu už jen jako rutinu?)

2. Špatná příprava

Špatně připravená hodina je většinou nudná.

3. Vztah k dítěti

- Nejsem na někoho „alergická“?
- Přijímám děti takové, jaké jsou, nebo jaké by měly být?
- Dávám jim možnost vlastní aktivity?

C: _____

1. Každý člověk je originál

I děti mají různé povahy, zvyky, možná je některé dítě jen mimořádně živé, nebo na svůj věk příliš vospělé a můj nenáročný způsob ho nudí...

2. Rodinná situace

- Narušená rodina (neúplná, špatné vztahy, které se promítají do chování dítěte)
- Postavení v rodině (sourozenecké konstalace se také projevují v chování, např. nejstarší dítě je možná zvyklé hrát doma první housle a ostatní komandovat...)
- Výchovné chyby rodičů (nedůslednost ve výchově značně komplikuje autoritu učitele)
- Lehké mozkové dysfunkce (dnes poměrně rozšířený problém, který je třeba konzultovat s rodiči)
- Vnitřní problém (dítě se svým chováním pokouší podvědomě uspokojit svou hluboce zakořeněnou vnitřní potřebu – přijetí, lásky...)

Pro hlubší studium tématu Kázně doporučujeme knihu „Každé dítě potřebuje slyšet evangelium“ nebo online workshop „Kázeň v hodině“ (www.timdvadva.cz).

TIP:

- Vytiskni si na nástěnku „Desatero pro práci s dětmi“ (str. 3)
– pravidelné připomenutí cenných myšlenek ti přinese povzbuzení.

K ZAMYŠLENÍ:

Udělej si čas a napiš si seznam dětí své skupiny a modli se za každé dítě jednotlivě.
Popros Boha, aby ti ukázal, co to které dítě momentálně nejvíc potřebuje.

Desatero pro práci s dětmi

1. **Za každé dítě se modli** – ON ti může dát svoji lásku i pro dítě.
2. **Projev dítěti uznání a ocenění.** Každé dítě by mělo od nás pocítit přijetí a úctu, ne odmítnutí a přehlížení – to bychom (zvláště u těch problematických dětí) bez Boží pomoci často nedokázali.
3. **Uplatňuj roli vedoucího.** Udržuj vyváženost mezi blízkostí („kamarád“) a odstupem („autorita“). Naši pevnost, rozhodnost a důslednost děti očekávají, vždyť jsme vedoucími skupiny. Naopak nerozhodnost a nejistota děti rychle rozpoznají a využijí. Můžeme s dětmi jednat přátelsky i bez toho, abychom byli jedněmi z nich.
4. **Snaž se o zajímavý program** i s využitím poznatků vývojové psychologie.
5. **Zaměstnej** děti činností, někdy udělej něco **neočekávaného** (neměnná rutina může být hlavně pro školní děti velká nuda).
6. **Najdi příčiny** rušivého chování a reaguj na ně.
7. **Buď důsledný.** Nic nepůsobí větší zmatek v dítěti než to, když máme proměnlivou náladu a naše jednání je nepředvídatelné.
8. Když je hluk, přeruš řeč a **čekej, až se děti uklidní** – vycítí, proč jsme zmlkli. Pak můžeme (bez komentáře) pokračovat.
9. **Pozor na ostrá slova a křik** – poprvé bude možná „buďte ticho!“ zvýšeným hlasem fungovat, ale příště to již fungovat nebude, protože děti si zvyknou a tak budeme muset zvyšovat hlas ještě více, a to nás začne frustrovat.
10. **Stanovte si společně s dětmi pravidla chování:** „Aby se u nás všem líbilo!“
Např. na začátku školního roku věnujme první setkání společnému stanovení pravidel prostřednictvím příběhů a společné diskuse.

Pravidel by mělo být jen pár – pozitivně směřovaných a jednoduchých, např.:

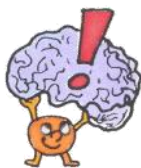

- nasloucháme druhým
- jsme k sobě laskaví
- pomáháme si
- posloucháme „šéfa“
- hrajeme fair-play

Napišeme je ozdobným písmem a **vyvěsíme**.

K ZAMYŠLENÍ:

Proč přicházejí děti do hodiny?
Jenom z tradice? Nebo z povinností?
Nejlepší „lék“: vzbudit v dětech vnitřní zaujetí pro věc!

**Nech si
od Boha ukázat,
v čem chce
změnit tebe.**

